

KOTIKANSALLENI

Kirjoittanut

EINO LEINO

Säveltänyt

HEIKKI KLEMETTI

Niin sinne mun mieleni palaa
pois rannoille rakkahan Pohjanmaan,
niin siellä mun aatteeni kulkee,
kuink' kaukana itse mä kuljenkaan.
Siell' äärillä virtojen vaahtoavain
talot vilkkuvat koivujen takaa,
siellä hehkun sain minä heimoltain
ja siellä mun maammoni makaa.
Siell' makaa.

Isät harmajat muistoja haastaa
mut Pohjolan valta on vastaisuus,
ja isien intoa kuullen
näin vaieten vannovi polvi uus:
Se maa, joka huovien hurmeet joi,
kun Suomessa aik' oli ankee,
joka johtajat toi,
sotatorvi kun soi,
pian meille, meille se lankee.

Pian meitä se taistohon kutsuu,
Isän perinnöt vaatii, ne velvoittaa,
ja sen ei velk' ole pienin,
kelle kerran on kuuluva Pohjanmaa.
Mut äärestä äärehen kyntäen sen
me pelloksi, puistoksi luomme,
joka torpallen
tiet tietojen,
joka rintahan riemun tuomme.

ny 138314.